

GOD MET ONS IN EEN TENT EN IN EEN STAL

KERSTMIS 2020

**een huis waar het licht brandt en het behaaglijk is,-
daar is onze God**

God in de tent en het huis van David:

Na een hele hoop strijd met allerlei vijanden heeft Koning David rust gevonden. Hij prijst God dat Hij het zover heeft laten komen en hij als gevestigd koning op zijn lauweren kan rusten. Hij komt op het idee om een tempel te bouwen voor God om daarin zijn ark te zetten, in plaats van in de gebruikelijke tent. David legt zijn plan voor aan Natan, de profeet, die het een goed idee vindt. Maar wat bij profeten wel vaker voorkomt gebeurt ook nu: Natan krijgt een droom waarin God hem duidelijk maakt dat Hij het idee om de ark in een tempel te zetten niet deelt. God maakt duidelijk dat een tent die je immers op kunt pakken en meenemen veel beter bij Hem past. Een tent hoort bij reizigers, bij mensen onderweg. In een tent kan Hij bij de mensen zijn. Als Hij in een tempel woont moeten mensen naar Hem toe komen en dat vindt God de omgekeerde wereld. God wil dichtbij de mensen zijn die in hun leven van alles meemaken, aan vreugde en verdriet en daar wil Hij dichtbij zijn.

God vindt het beter, dat er een huis van David komt. Hij wil dat het volk een thuis heeft na zo'n turbulente tijd. Het huis van David betekent dan dat het volk, de nakomelingen, tot rust mogen komen en op Gods nabijheid mogen rekenen. Als je bij het huis van David hoort, hoor je bij God en God bij jou.

Het volk strijkt neer en bouwt een nieuw bestaan op. Het trekt niet meer van hot naar her. En Gods belofte dat het huis van David nog meerdere koningen zal leveren werd waarheid....totdat een nieuwe vijand zich aandient en roet in het eten gooit en kapot maakt wat zo mooi was opgebouwd.

Het volk is altijd blijven hopen dat uit de stam van David een nieuwe koning ooit zal opstaan....

Ik moest denken aan onze eigen omstandigheden, aan onze tijd: overschaduwde door Corona, waardoor we niet meer met velen bij elkaar kunnen komen en waar Gods tempel maar voor een handjevol mensen bereikbaar is. Dan is Gods keuze om onder de mensen te blijven een gouden greep geweest: God is in ons midden; daar hoeven we niet de deur voor uit. God komt naar je toe, ook of misschien wel zelfs in situaties die ons het leven moeilijk maken. David heeft het aan den lijve ondervonden en is daar God dankbaar voor.

Zo wordt met dit verhaal dat we aan het einde van de advent lezen in de kerk uitgelegd dat God zijn volk nabij wil blijven, in hun midden wil staan, in een tent, als teken van een eeuwig verbond tussen God en de mensen: Ik zal er zijn, God-met-ons, Immanuel.

In dezelfde viering komt er nog een verhaal:

Over een engel die aan een eenvoudig meisje van een plattelandstadje een bijzondere boodschap brengt:

God stuurde de engel Gabriël naar Nazaret, een stad in Galilea. Elisabet was toen zes maanden zwanger. De engel ging naar Maria, een jonge vrouw die zou gaan trouwen met Jozef. Jozef kwam uit de familie van koning David. De engel zei tegen Maria: 'Ik groet je, Maria. God heeft jou uitgekozen. Hij zal bij je zijn.' Maria schrok van de woorden van de engel. Ze vroeg zich af wat hij bedoelde. Toen zei de engel tegen Maria:

Wees gegroet, Maria!

Net als David, die als herdersjongen koning werd, werd een eenvoudige meisje de moeder van God

‘Je hoeft niet bang te zijn. God heeft je uitgekozen voor iets moois. Je zult zwanger worden en een zoon krijgen. Je moet hem Jezus noemen. Jezus zal heel belangrijk zijn, hij zal Zoon van de allerhoogste God genoemd worden. En God, de Heer, zal hem koning maken, net zoals zijn voorvader David dat was. Jezus zal voor altijd koning van Israël zijn. Aan zijn macht komt geen einde.’

Dat is wel even schrikken, ja. Je wordt de moeder van de zoon van God en je bent nog niet eens getrouwd (foei!). En Hij zal ook nog eens een soort koning zijn. Meestal is iedere vrouw die moeder gaat worden blij en trots met wat haar overkomt, maar dit is wel heel ‘over the top’. En dat in Nazareth, op het platteland, als een eenvoudig meisje dé gezegende zijn.

Over de geboorte van Jezus uit het huis van David in een stal

Met een soort stamboom toont Matteüs in zijn boek over Jezus dat Jezus behoort tot het geslacht van David, de grote koning van de joden. Dan is dus God zijn belofte nagekomen. En het geboorteverhaal uit het boek van Lukas begint dan ook met de tocht van Maria en Jozef naar Bethlehem, omdat ze zich daar moeten laten inschrijven (een soort volkstelling), omdat ze uit het huis van David stammen.

Iedereen moest geteld worden in de plaats waar zijn familie vandaan kwam. Daarom gingen alle mensen op reis. Ook Jozef moest op reis. Hij ging van Nazaret in Galilea naar Betlehem in Judea. Want hij kwam uit de familie van David, en David kwam uit Betlehem. Jozef ging samen met Maria naar Betlehem.

Maria zou met Jozef gaan trouwen, en ze was zwanger. Toen Jozef en Maria in Betlehem waren, werd het kind geboren. Het was Maria's eerste kind, een jongen. Maria wikkelde hem in een doek, en legde hem in een voerbak voor de dieren. Want er was voor hen nergens plaats om te slapen. Die nacht waren er herders in de buurt van Betlehem. Ze pasten buiten op hun schapen. Opeens stond er een engel tussen de herders, en het licht van God straalde om hen heen. De herders werden bang. Maar de engel zei: 'Jullie hoeven niet bang te zijn, want ik breng jullie goed nieuws. Het hele volk zal daar blij mee zijn. Vandaag is jullie herder geboren: Christus, de Heer. Hij is geboren in Betlehem, de stad van David.

God die in een tent wil wonen, Gods zoon die geboren wordt in een stal, te midden van de herders. Wel heel consequent van

God, dat hij dicht onder de mensen wil wonen. Hij wil een echte Emmanuel, een God-met-ons, zijn. Herders zijn de mensen die niet in de stad horen, de randverschijnselen van de samenleving. Daar is kennelijk wél plaats voor God. De nieuwe koning wil niets weten van grote paleizen, macht uitoefenen en bevelen geven.

De nieuwe koning is eerder een Superherder, die zijn schapen de weg wil wijzen naar grazige weiden, waar het goed rusten is. Dat is het goede nieuws. Dat is goed nieuws voor de herders en voor alle andere mensen die aan de rand van de stad, van de samenleving, wonen. God maakt een bewuste keuze: een God met de kleine mensen willen zijn.

Wat die andere machthebbers doen, dat moeten ze zelf weten, maar Jezus zal koning worden van een heel andere

orde, een heel ander koninkrijk: Gods Koninkrijk, waar plaats is voor allen die daar oren naar hebben. We hebben allemaal wel een beeld bij hoe mijn leven er uit zou zien als mijn directe omgeving veranderen zou in een koninkrijk van God. Als we in de crypte op zondag bij elkaar komen zingen we er vaak een lied over, aan het begin:

*“Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat,
muren van huid, ramen als ogen,
speuren naar hoop en dageraad,
huis dat een levend lichaam wordt,
als wij er binnen gaan,
om recht voor God te staan”*

God-met-ons is wonen in een huis, zomaar ergens in de stad of op het platteland, waar jij leeft en woont en werkt; waar geen hoge muren worden opgetrokken of hekken geplaatst tussen mensen; waar onze ogen niet afgunstig kijken of een vernietigende blik werpen; waar aandacht is voor de ander om

wat die nodig heeft; waar mensen licht voor elkaar zijn, op adem komen, op verhaal komen. Een plek, een tent, een stal, een huis waar samen gezocht wordt naar verlichting in het bestaan.

Dat wijzelf in het klein die plek worden waar God geboren kan worden: in ons hart, in ons doen en laten, in wie ze zijn en zouden moeten zijn en hadden willen zijn. God-met-ons, welkom in onszelf. Een God die op kan groeien, groeien mag in ons, in jou en mij.

*Het nieuwe normaal
In een wereld, verziekt, besmet en
waar mensen elkaar niet mogen raken:*

*Nu zijt welkome
God met ons, Emmanuel,
In ons hart
Hij die de liefde zelve is
van also hoge
ons zo nabij komt en ons infecteert
met hartelijkheid.*

*Het Drugspastoraat Amsterdam
wenst je een gezegend kerstfeest en een
smetteloos 2021
en dankt je voor je betrokkenheid!*